

teraren, hvilken det åligger att handlingarne låta trycka och senast inom fjorton dagar före landstingets början hafva så väl ordföranden som hvarje landstingsman tillställt ett exemplar deraf.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1874.

Åke Andersson.

N:o 137.

Af Herr Åke Andersson: Om rättighet för församling att utan domkapitlets hörande använda till uppförande af skollokaler sådana kyrkomedel, som för kyrkans underhållande och behof icke erfordras.

Sistlidne riksdag väckte jag motion, under N:o 75, angående kyrkomedels användande för skolornas behof, utan att församlingarne behöfde anlita konsistorium eller domkapitlet om tillstånd. Denna motion gillades af Lag-Utskottet och Utskottets utlåtande bifölls i Andra Kammaren med 103 röster mot 29, men då flere af Första Kammarens ledamöter inom Utskottet reserverat sig mot dess beslut, var det lätt att inse det frågan der skulle falla, dock höjde en talare, bland fem, under diskussionen sin röst för bifall till Utskottets förslag.

Under sådant förhållande vill jag ännu en gång våga försöket, och nu endast begära, det dessa medel få användas till hjälp för byggande af skolhus, hvilka hittills bygts efter samma grunder som kyrkobygg-

nad. De motskäl, som visserligen kunna framhållas och hafva framhållits, nemligen, att kyrkorna på flera ställen ega donerade medel, hvilka icke böra användas för andra ändamål, än hvartill de blifvit gifna, kunna väl hafva sin riktighet i och för sig sjelf, men ser man saken ifrån sin rätta synpunkt, så torde betänkligheterna förfalla, ty säkert är, att dessa donationer äro skänkta i kristlig anda och afsigt, och då våra skolor ännu, Gudi lof, i främsta rummet hafva den kristliga undervisningen till mål, bör väl ingen såra samvetet med att lemna sitt bifall till att få taga af öfverflödet, der sådant finnes, och lemna till behovet, der båda stå i så nära skyldskap med hvarandra som kyrka och skola. Det finnes många ställen, hvarest kyrkorna ega stora, öfverflödiga kapital, hvaremot församlingarne sakna medel för uppbyggande af tillräckliga skolhus, och då det är en förödmjukelse för församlingarne att hos vederbörande begära få låna sina egna medel, gör likgiltigheten sig gällande och skolan får hjälpa sig fram huru den kan. Att kyrkornas vidmakthållande skulle härigenom komma att lida, är icke tänkbart, ty under alla omständigheter står det ordet i lagen fast, »att församlingen skall bygga och underhålla sin kyrka», och skulle det på något ställe så hända, att församlingen genom pluralitetens vid kyrkostämman fattade beslut går kyrkokassan för nära; då eger pastor i församlingen, eller hvilken annan som helst, rätt att reservera sig emot beslutet, och då först är det vederbörande konsistorium eller domkapitel som bör träda emellan.

Uppå dessa i korthet anförda skäl vågar jag ännu en gång föreslå, det Riksdagen för sin del täcktes besluta,

att der kyrkomedel finnas mer än tillräckliga för kyrkans upprätthållande, med hvad dertill hörer, må församlingen vara tillåtet att, utan domkapitlets hörande, genom beslut å kyrkostämman få använda större eller mindre del deraf för byggande af skollokaler inom församlingen, med skyldighet att upptaga dessa medel i revisionsberättelsen.

Om remiss till Lag-Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1874.

Åke Andersson.